

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

22 юни 2016 година *

„Жалба за отмяна — Държавни помощи — Електродомакински уреди — Помощ за реструктуриране — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар при спазването на определени условия — Решение, прието след отмяна от Общия съд на предходното решение относно същото производство — Липса на лично засягане — Липса на съществено засягане на конкурентното положение — Недопустимост“

По дело T-118/13

Whirlpool Europe BV, установено в Бреда (Нидерландия), за което се явяват F. Wijckmans и H. Burez, адвокати,

жалбоподател,

подпомаган от

Electrolux AB, установено в Стокхолм (Швеция), за което се явяват F. Wijckmans и H. Burez, адвокати,

встъпила страна,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват L. Flynn, É. Gippini Fournier и P.-J. Loewenthal, в качеството на представители,

ответник,

подпомаган от

Френска република, за която се явяват G. de Bergues, D. Colas и J. Bousin, в качеството на представители,

и от

Fagor France SA, установено в Рюей Малмезон (Франция), за което се явяват J. Derenne и A. Müller-Rappard, адвокати,

встъпили страни,

* Език на производството: английски

с предмет жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение 2013/283/ЕС на Комисията от 25 юли 2012 година относно държавна помощ SA.23839 (С 44/2007) от Франция в полза на предприятието FagorBrandt (ОВ L 166, стр. 1),

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: М. Е. Martins Ribeiro, председател, S. Gervasoni и L. Madise (докладчик), съдии,
секретар: L. Grzegorzczuk, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и след съдебното заседание на 24 ноември 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 Жалбоподателят, Whirlpool Europe BV (наричан по-нататък „Whirlpool“), развива дейност в сектора на производството и търговията с големи електродомакински уреди.
- 2 С писмо от 6 август 2007 г. Френската република уведомява Европейската комисия за проект за помощ за реструктуриране в размер на 31 милиона евро в полза на FagorBrandt SA, станало впоследствие Fagor France SA (наричано по-нататък „FagorBrandt“ или „получателят“).
- 3 С писмо от 10 октомври 2007 г. Комисията уведомява Френската република за решението си да започне официалната процедура по разследване по член 88, параграф 2 от ЕО (ОВ С 275, стр. 18).
- 4 С писма от 14 декември 2007 г., 26 февруари и 12 март 2008 г., Electrolux AB, също така развиващо дейност в сектора на производството и продажбата на големи електродомакински уреди, представя писмено становище.
- 5 С писмо от 17 декември 2007 г. Whirlpool представя писмено становище.
- 6 С Решение 2009/485/ЕО на Комисията от 21 октомври 2008 година относно държавната помощ С 44/07 (ex N 460/07), която Франция възнамерява да приведе в действие в полза на предприятие FagorBrandt (ОВ L 160, стр. 11), Комисията одобрява помощта при спазване на условието FagorBrandt да спре продажбата на хладилни уреди, готварски печки и миялни машини с марката Vedette за срок от пет години.
- 7 С решение от 14 февруари 2012 г. Electrolux/Комисия (T-115/09 и T-116/09, EU:T:2012:76), постановено по жалбите на Electrolux и Whirlpool, Общият съд отменя Решение 2009/485, след като констатира, че Комисията е допуснала явни грешки в преценката, като е взела предвид недействителна компенсаторна мярка (преотстъпването на Brandt Components) и като е пропуснала да анализира кумулативния ефект върху конкуренцията на нотифицираната помощ, посочена в точка 2 по-горе, и на друга помощ, предоставена от Италианската република на FagorBrandt чрез дъщерното му дружество FagorBrandt Italia (наричана по-нататък „италианската помощ“).

- 8 На 25 юли 2012 г., след постановяването на решение от 14 февруари 2012 г., Electrolux/Комисия (T-115/09 и T-116/09, EU:T:2012:76), Комисията приема Решение 2013/283/ЕС относно държавна помощ SA.23839 (C 44/2007) от Франция в полза на предприятие FagorBrandt (ОВ L 166, стр. 1, наричано по-нататък „обжалваното решение“), с което тя обявява нотифицираната помощ (наричана по-нататък „помощта, за която се отнася обжалваното решение“ или „разглежданата мярка“) за съвместима с вътрешния пазар при посочените в него условия.
- 9 В обжалваното решение, след като изследва кумулативния ефект на разглежданата мярка и на италианската помощ (съображения 85—88), Комисията приема, накратко, че преотстъпването на Brandt Components (квалифицирано като компенсаторна мярка в Решение 2009/485) и спирането на продажбите за срок от пет години на някои продукти (хладилни уреди, готварски печки и миялни машини) от марката Vedette (наложено с Решение 2009/485) не са достатъчни, за да се предотврати прекомерното нарушаване на конкуренцията (съображения 100 и 112). При тези условия тя решава да наложи като условие за съвместимост на разглежданата мярка продължаването за още три години на спирането на продажбите на посочените по-горе продукти от марката Vedette (съображение 112). Тя приема, че тази мярка е достатъчна сама по себе си, за да се намали пропорционално отрицателното въздействие върху конкуренцията, произтичащо от предоставянето на помощта (съображение 117), и компенсира кумулативния ефект на тази помощ и на италианската помощ (съображение 118).
- 10 Диспозитивът на обжалваното решение гласи следното:

„Член 1

Държавната помощ, която [Френската република] възнамерява да приведе в действие в полза на дружеството FagorBrandt, възлизаща на 31 млн. EUR, е съвместима с вътрешния пазар при условията, предвидени в член 2.

Член 2

1. Френските органи са длъжни да спрат изплащането на помощта в полза на дружеството FagorBrandt, посочена в член 1 на настоящото решение, до реалното възстановяване от FagorBrandt на несъвместимата помощ, посочена в Решение 2004/343/ЕО на Комисията от 16 декември 2003 г.

2. Планът за реструктуриране на FagorBrandt, представен на Комисията от [Френската република] на 6 август 2007 г., е изпълнен изцяло.

3. Собственият принос за разходите за реструктуриране, предложен от FagorBrandt, в размер на 31,5 млн. EUR трябва да се увеличи с 3 190 878,02 EUR, както и с лихвите по тази сума за периода от предоставянето на италианската помощ на FagorBrandt до 21 октомври 2008 г. Това увеличение трябва да се извърши преди края на периода на реструктуриране на предприятието, определен за 31 декември 2012 г. Френските органи трябва да предоставят доказателство за това увеличение в рамките на два месеца след изтичане на срока на 31 декември 2012 г.

4. FagorBrandt спира продажбата на хладилни уреди, готварски печки и миялни машини с марката Vedette за срок от осем години.

5. За да гарантира спазването на условията, предвидени в параграфи 1—4 от този член, [Френската република] уведомява Комисията чрез ежегодни доклади за напредъка в реструктурирането на FagorBrandt, за възстановяването на несъвместимата помощ, посочена в параграф 1, за изплащането на съвместимата помощ и за прилагането на компенсаторните мерки.

Член 3

[Френската република] уведомява Комисията в срок от два месеца от нотификацията на настоящото решение за мерките, предприети за неговото спазване.

Член 4

Адресат на настоящото решение е Френската република“.

Производство и искания на страните

- 11 На 20 февруари 2013 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд настоящата жалба.
- 12 На 6 юни 2013 г. Electrolux подава в секретариата на Общия съд искане да встъпи в настоящото производство в подкрепа на жалбоподателя. На 25 юни и на 8 юли 2013 г. FagorBrandt и Френската република подават искания да встъпят в подкрепа на Комисията.
- 13 С определение от 11 септември 2013 г. председателят на четвърти състав на Общия съд уважава молбите за встъпване на Electrolux, FagorBrandt и Френската република.
- 14 С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 3 октомври 2013 г., жалбоподателят иска от Общия съд да му разреши да представи, под формата на процесуално-организационно действие, писмено становище в отговор на исканията на Комисията по допустимостта на жалбата, доколкото те са били направени за пръв път с дубликата.
- 15 С писма от 14, 24 и 29 октомври 2013 г. Комисията, Френската република и FagorBrandt представят писмени становища по искането за процесуално-организационни мерки на жалбоподателя.
- 16 На 5 декември 2013 г. FagorBrandt и Френската република представят в секретариата на Общия съд писмени становища при встъпване.
- 17 На 6 декември 2013 г. Electrolux представя в секретариата на Общия съд писмено становище при встъпване.
- 18 На 19 февруари 2014 г. Комисията представя в секретариата на Общия съд становището си по писмените становища при встъпване на Френската република, FagorBrandt и Electrolux.
- 19 На 4 март 2014 г. жалбоподателят представя в секретариата на Общия съд становището си по писмените становища при встъпване на FagorBrandt и Френската република.
- 20 С акт от 23 септември 2015 г. Общият съд постановява процесуално-организационни мерки по отношение на страните. Общият съд иска от жалбоподателя да отговори на доводите на Комисията във връзка с оспорването на допустимостта на жалбата му и да посочи доказателства в подкрепа на изложените в този смисъл доводи в писменото си становище.
- 21 С писма от 9 и 30 октомври 2015 г. Комисията, а след това и жалбоподателят отговарят на въпросите на Общия съд.
- 22 След промяна в съставите на Общия съд съдията докладчик е включен във втори състав, на който съответно е разпределено настоящото дело.

23 Жалбоподателят иска от Общия съд:

- като главно искане, да отмени обжалваното решение изцяло, с мотива че едно или повече от кумулативните условия, посочени в Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение (ОВ С 244, 2004 г., стр. 2), не са изпълнени или, при всяко положение, доколкото Комисията не е проверила в достатъчна степен от правна страна, че всяко от тези условия е изпълнено,
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното решение изцяло, доколкото то нарушава задължението за мотивиране по член 296 ДФЕС,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски,
- да осъди Френската република и FagorBrandt да заплатят собствените си съдебни разноски.

24 Electrolux иска от Общия съд:

- като главно искане, да отмени обжалваното решение изцяло, доколкото едно или повече от условията (кумулятивни), посочени в Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение, не са изпълнени или, при всяко положение, доколкото Комисията не е проверила в достатъчна степен от правна страна, че всяко от тези условия е изпълнено,
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното решение изцяло заради нарушение на член 296 ДФЕС.

25 Комисията иска от Общия съд:

- да отхвърли жалбата като неоснователна,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

26 FagorBrandt иска от Общия съд:

- да отхвърли жалбата като недопустима или неоснователна,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

27 Френската република иска от Общия съд да отхвърли жалбата.

От правна страна

28 Комисията, поддържана от Френската република и FagorBrandt, поддържа в дубликата, че според съдебната практика фактът, че дадено предприятие е било изслушано и че развитието на производството е било в голяма степен определено от неговото становище, макар да е от значение за преценката на процесуалната легитимация, не освобождава това предприятие от необходимостта да докаже, че спорната помощ може да доведе до „съществено засягане“ на пазарното му положение. Комисията уточнява по отношение на това „съществено засягане“, че според съдебната практика за доказването на личното засягане на въпросното предприятие няма да бъде достатъчно да се установи, че разглежданата помощ може да упражни „известно влияние“ върху конкурентните отношения и че засегнатото предприятие се намира в конкурентно положение спрямо получателя на помощта. Напротив, би следвало да се докаже,

че жалбоподателят е бил засегнат от помощта по особен начин спрямо неговите конкуренти. Тя посочва, че това основно изискване е било неотдавна припомнено от Съда в решение от 13 юни 2013 г., Ryanair/Комисия (C-287/12 P, непубликувано, EU:C:2013:395).

- 29 В становището си по писменото становище при встъпване на FagorBrandt и на Френската република, както и в отговорите си на въпросите на Общия съд от 15 октомври 2015 г. жалбоподателят на първо място посочва, че обжалваното решение показва ясно, че пазарното му положение е било съществено засегнато от помощта, за която се отнася разглежданата мярка.
- 30 Жалбоподателят, поддържан от Electrolux, се позовава в това отношение, първо, на съображение 18 от обжалваното решение, в което се посочва, че „без помощта на FagorBrandt ще излезе от пазара“ и че „[и]зчезването на FagorBrandt ще позволи следователно на европейските конкуренти да увеличат значително продажбите и производството си“, второ, на съображение 93 от това решение, в което се уточнява, че „помощта за реструктуриране автоматично води до нарушаване на конкуренцията, като помага на получателя да не излезе от пазара, възпрепятствайки по този начин развитието на конкурентните дружества“, трето, на съображение 94 от посоченото решение, което гласи, че „[б]ез помощта на френската държава FagorBrandt щеше да отпадне бързо от пазара [...] [п]оради това отпадането на FagorBrandt би дало на тези европейски конкуренти възможност да увеличат значително своите продажби и оттам — своето производство“, и четвърто, на съображения 105 и 109 от обжалваното решение, които гласят, че Whirlpool е един от „основните конкуренти на FagorBrandt“ на пазара на хладилници, фризери и миялни машини. От това той заключава, цитирайки в писмените си становища тези съображения от обжалваното решение, че е доказал в достатъчна степен от правна страна, че пазарното му положение е било засегнато съществено.
- 31 Жалбоподателят отбелязва също така, че преди дубликата Комисията не е оспорила личното му засягане по отношение на Решение 2009/485, нито Общият съд е изразил съмнения в допустимостта на жалбата в решението си от 14 февруари 2012 г., Electrolux/Комисия (T-115/09 и T-116/09, EU:T:2012:76). В отговор на въпросите на Общия съд той посочва в това отношение, накратко, че решение от 14 февруари 2012 г., Electrolux/Комисия (T-115/09 и T-116/09, EU:T:2012:76) се ползва със сила на пресъдено нещо по отношение на допустимостта на жалбата, доколкото обжалваното решение се основава на същата административна преписка като Решение 2009/485, повдигнатите от него доводи са същите и Комисията не е изложила доводи, нито е посочила доказателства, даващи възможност на Общия съд да разграничи въпроса за допустимостта на жалбата в настоящото производство от този за допустимостта на жалбата, която е надлежно установена в решение от 14 февруари 2012 г., Electrolux/Комисия (T-115/09 и T-116/09, EU:T:2012:76), в предходното производство.
- 32 На второ място, жалбоподателят подчертава, че при всяко положение той се е отличавал от останалите предприятия на пазара.
- 33 Той изтъква, първо, че в качеството си на номер две на френския пазар той задължително би извлякъл по-голяма полза от напускането на получателя, отколкото конкурентите си. Той твърди в това отношение, че след като получателят на помощта е преустановил дейността си в средата на 2013 г., той е „спечелил значителен брой пазарни дялове на френския пазар“ и че макар да е придобил едва 1 % от пазарните дялове на FagorBrandt, този размер се равнявал на размера на помощта, за която се отнася обжалваното решение. Така жалбоподателят изтъква, че напускането на FagorBrandt е можело да му донесе значително увеличаване на пазарните дялове предвид позицията му на номер две на пазара, така че помощта, за която се отнася обжалваното решение, била източник на значителни пропуснати ползи, които охарактеризират, като такива, същественото засягане на пазарното му положение по смисъла на съдебната практика.

- 34 Той поддържа, второ, във връзка с доказването на засягането по особен начин на пазарното му положение, че както е посочил в жалбата, той е бил сред потенциалните приобретатели на получателя през 2001/2002 г., когато последният е бил в производство по несъстоятелност. В крайна сметка обаче придобиването на Brandt е било отредено на Fagor, тъй като това предприятие се е ангажирало да не го реструктурира в период от две години в замяна на разглежданата помощ.
- 35 Жалбоподателят припомня, трето, че той е участвал тясно в разглежданото производство, до степен че се е различавал категорично от останалите участници на пазара.
- 36 Веднага следва да се отбележи, че Комисията е оспорила, за пръв път в дубликата, допустимостта на жалбата, позовавайки се на липсата на процесуална легитимация на жалбоподателя.
- 37 Все пак, от една страна, следва да се отбележи, че предпоставките за допустимост на жалбата могат да бъдат преценявани във всеки момент служебно от съда на Съюза (вж. в този смисъл решение от 22 октомври 1996 г., *Skibsværftsforeningen* и др./Комисия, T-266/94, EU:T:1996:153, т. 40). Следователно липсата на оспорване на допустимостта на жалбата от страна на Комисията или, а fortiori, късното ѝ оспорване, не означава, че Общият съд отказва да се занимае с това.
- 38 От друга страна, няма пречка Общият съд да вземе предвид становището на жалбоподателя в отговор на възраженията за недопустимост, представено след дубликата (вж. в този смисъл определение от 7 март 2013 г., *UOP/Комисия*, T-198/09, непубликувано, EU:T:2011:354, т. 32), както Комисията изрично признава по време на заседанието.
- 39 Поради това следва да се разгледа допустимостта на подадената от жалбоподателя жалба.
- 40 Тъй като Комисията упреква жалбоподателя в липса на процесуална легитимация, важно е да се припомни, че член 263, четвърта алинея ДФЕС предвижда две хипотези, в които е дадено физическо или юридическо лице е признато за процесуално легитимирано да подаде жалба срещу решение на акт на Съюза, на който то не е адресат. От една страна, такава жалба може да се подаде, при условие че актът засяга лицето пряко и лично. От друга страна, такава лице може да подаде жалба срещу подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение, ако актът го засяга пряко.
- 41 В случая единствен адресат на обжалваното решение е Френската република и то се отнася до индивидуална помощ по смисъла на член 1, буква д) от Регламент (ЕС) № 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от [ДФЕС] (ОВ L 248, стр. 9). След като обжалваното решение има индивидуално значение, не може да става въпрос за подзаконов акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, който се отнася до всеки акт с общо приложение, с изключение на законодателните актове (вж. решение от 3 декември 2014 г., *Castelnuovo Energia/Комисия*, T-57/11, EU:T:2014:1021, т. 23 и цитираната съдебна практика). От това следва, че доколкото жалбоподателят не е адресат на обжалваното решение, неговата жалба е допустима само при условие че той е пряко и индивидуално засегнат от посоченото решение.
- 42 Съгласно постоянната практика на Съда субектите, които не са адресати на дадено решение, могат да твърдят, че са лично засегнати, само ако решението се отнася до тях поради някои присъщи за тях качества или поради фактическо положение, което ги разграничава от всички останали лица и така ги индивидуализира по същия начин, както адресата на решението (решения от 15 юли 1963 г., *Plaumann/Комисия*, 25/62, EU:C:1963:17, т. 223, от 22 ноември 2007 г., *Sniace/Комисия*, C-260/05 P, EU:C:2007:700, т. 53, от 9 юли 2009 г., *ZF/Комисия*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, т. 29).

- 43 Тъй като жалбата се отнася до решение на Комисията в областта на държавните помощи, следва да се отбележи, че в рамките на процедурата по контрол върху държавните помощи, предвидена в член 108 ДФЕС, трябва да се различават, от една страна, предварителната фаза на разглеждане на помощите, установена в параграф 3 от този член, която има за цел само да позволи на Комисията да си състави първоначално мнение относно частичната или пълна съвместимост на разглежданата помощ, а от друга страна, фазата на разглеждане, визирана в параграф 2 от посочения член. Едва в рамките на последната, чиято цел е да осигури на Комисията пълна информация относно всички данни по преписката, Договорът предвижда задължение за Комисията да покани заинтересованите да представят своите становища (вж. решение от 9 юли 2009 г., 3F/Комисия, С-319/07 P, EU:C:2009:435, т. 30 и цитираната съдебна практика).
- 44 Когато предприятие оспорва правилността на решение за преценка на помощ, прието на основание член 108, параграф 3 ДФЕС или след провеждане на официалната процедура по разследване, фактът, че то може да бъде счетено за заинтересовано по смисъла на параграф 2 от този член, сам по себе си не е достатъчен, за да се приеме жалбата за допустима. Тогава то трябва да докаже, че има особен статут по смисъла на решение от 15 юли 1963 г., Plaumann/Комисия (25/62, EU:C:1963:17) (вж. в този смисъл определение от 10 ноември 2015 г., Comragnia Trasporti Pubblici и др./Комисия, T-187/15, непубликувано, EU:T:2015:846, т. 18). Това е така по-специално в случая, когато положението му на пазара е съществено засегнато от помощта, предмет на разглежданото решение (вж. в този смисъл решение от 13 декември 2005 г., Комисия/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, С-78/03 P, EU:C:2005:761, т. 37 и цитираната съдебна практика).
- 45 В това отношение изрично са признати като лично засегнати от решение на Комисията за приключване на официалната процедура по разследване, открита на основание член 108, параграф 2 ДФЕС, по отношение на мярка за помощ, освен предприятието получател, конкурентните му предприятия, изиграли активна роля в това производство, стига пазарното им положение да е съществено засегнато от мярката за помощ, която е предмет на обжалваното решение. Следователно дадено предприятие не може да се позовава само на качеството си на конкурент на предприятието получател, а трябва освен това да докаже — предвид степента на евентуалното му участие в производството и на засягането на положението му на пазара — че се намира във фактическо положение, което го индивидуализира по начин, аналогичен с този на адресата на решение (вж. определение от 7 март 2013 г., UOP/Комисия, T-198/09, непубликувано, EU:T:2013:105, т. 25 и 26 и цитираната съдебна практика; вж. също така в този смисъл решение от 28 януари 1986 г., Sofaz и др./Комисия, 169/84, EU:C:1986:42, т. 25 и определение от 27 май 2004 г., Deutsche Post и DHL/Комисия, T-358/02, EU:T:2004:159, т. 33 и 34).
- 46 Относно преценката за такова засягане Съдът е имал възможност да уточни, че само обстоятелството, че даден акт като обжалваното решение може да окаже определено влияние върху отношенията на конкуренция, които съществуват на съответния пазар, и че съответното предприятие се е намирало в някакво отношение на конкуренция с адресата на този акт, при всяко положение не е достатъчно, за да може посоченото предприятие да се счита за лично засегнато от посочения акт (вж. в този смисъл решения от 10 декември 1969 г., Eridania и др./Комисия, 10/68 и 18/68, EU:C:1969:66, т. 7 и от 22 декември 2008 г., British Aggregates/Комисия, С-487/06 P, EU:C:2008:757, т. 47).
- 47 Съгласно постоянната съдебна практика жалбоподателят трябва да посочи обстоятелства, които могат да установят особеността на конкурентното му положение (определение от 27 май 2004 г., Deutsche Post и DHL/Комисия, T-358/02, EU:T:2004:159, т. 38 и решение от 10 февруари 2009 г., Deutsche Post и DHL International/Комисия, T-388/03, EU:T:2009:30, т. 49 и 51), и да докаже, че конкурентното му положение е съществено засегнато в сравнение с останалите конкурентни предприятия на разглеждания пазар (вж. в този смисъл определение от 27 май 2004 г., Deutsche Post и DHL/Комисия, T-358/02, EU:T:2004:159, т. 41; вж. също така в този смисъл решения от

10 февруари 2009 г., Deutsche Post и DHL International/Комисия, T-388/03, EU:T:2009:30, т. 51, от 13 септември 2010 г., TF1/Комисия, T-193/06, EU:T:2010:389, т. 84, от 15 януари 2013 г., Aiscat/Комисия, T-182/10, EU:T:2013:9, т. 68, от 5 ноември 2014 г., Vtesse Networks/Комисия, T-362/10, EU:T:2014:928, т. 55 и от 3 декември 2014 г., Castelnuovo Energia/Комисия, T-57/11, EU:T:2014:1021, т. 35—37).

- 48 В случая жалбоподателят изтъква, накратко, че е лично засегнат от обжалваното решение, доколкото помощта е позволила да се задържи на разглеждания пазар предприятие, което при липсата на такава мярка би напуснало този пазар. Задържането на получателя на пазара имало за последица пропуснати ползи за жалбоподателя, доколкото той, в качеството си на номер две на френския пазар, е можел да придобие пазарните дялове, освободени в резултат на напускането на FagorBrandt.
- 49 Следва да се припомни, че предпоставките за допустимост на жалбата се преценяват към момента на подаването на жалбата (определение от 15 декември 2010 г., Albertini и др. и Donnelly/Парламент, T-219/09 и T-326/09, EU:T:2010:519, т. 39 и решение от 3 декември 2014 г., Castelnuovo Energia/Комисия, T-57/11, EU:T:2014:1021, т. 34).
- 50 При обстоятелствата в случая, без все пак да е нужно да се преценява дали посочените от жалбоподателя факти са приложими към съществуващото към деня на подаване на жалбата конкурентно положение, произтичащо от обжалваното решение, се налага констатацията, че те не дават възможност да се установи съществено засягане на пазарното му положение в резултат на разглежданата мярка.
- 51 Всъщност, от една страна, в таблиците с пазарните дялове, в приложение 14 към жалбата, са изброени повече от петнадесет оператори на френския и на европейския пазар на големи електроуреди. Както обаче Комисията изтъква по време на заседанието, не може просто да се презумира, че жалбоподателят е щял да увеличи значително продажбите си, в случай че предприятието получател по разглежданата мярка напусне пазара, без никакво доказателство в подкрепа на това твърдение, когато, както в случая, пазарът представлява неконцентрирана структура, характеризираща се с присъствието на голям брой оператори (вж. в този смисъл определение от 11 януари 2012 г., Phoenix-Reisen и DRV/Комисия, T-58/10, непубликувано, EU:T:2012:3, т. 50).
- 52 От друга страна, съображенията в обжалваното решение, посочени от жалбоподателя (възпроизведени в т. 30 по-горе), се свеждат до общи съображения, които могат да бъдат валидни за всички оператори, присъстващи на разглеждания пазар. Макар те да сочат, че напускането на FagorBrandt е щяло да позволи на европейските му конкуренти да увеличат чувствително продажбите си, а следователно и производството си (съображения 18 и 94), те в никакъв случай не дават възможност да се презумира, че жалбоподателят е щял да бъде засегнат от спорната мярка в по-голяма степен, отколкото са средно засегнати останалите му конкуренти (вж. в този смисъл решение от 3 декември 2014 г., Castelnuovo Energia/Комисия, T-57/11, EU:T:2014:1021, т. 35), или че е щял да претърпи значително по-добро развитие при липсата на одобрение на разглежданата мярка (вж. в този смисъл определение от 27 май 2004 г., Deutsche Post и DHL/Комисия, T-358/02, EU:T:2004:159, т. 43). По-конкретно, по никакъв начин не може да се провери дали жалбоподателят е щял да бъде в по-голяма степен способен, отколкото средно са неговите конкуренти, да привлече търсенето, освободено от напускането на FagorBrandt. В частност, жалбоподателят не доказва, че спорната помощ е послужила на получателя да запази пазарните си дялове, които иначе е щял да държи той (решение от 13 юни 2013 г., Ryanair/Комисия, C-287/12 P, непубликувано, EU:C:2013:395, т. 113), и следователно, че той е щял да претърпи достатъчно големи пропуснати ползи в сравнение с останалите си конкуренти, така че да охарактеризират съществено засягане на пазарното му положение. В това отношение, противно на това, което поддържа жалбоподателят, позицията

му на номер две на пазара след получателя не може сама по себе си да създаде презумпция за наличие на съществено засягане на пазарното му положение (вж. в този смисъл определение от 27 август 2008 г., Adomex/Комисия, T-315/05, непубликувано, EU:T:2008:300, т. 28).

- 53 Нито един от доводите на жалбоподателя не може да обори констатацията, направена в т. 50—52 по-горе, изведена от липсата на процесуална легитимация на жалбоподателя, при липсата на съществено засягане на конкурентното му положение към момента на подаване на жалбата.
- 54 Първо, фактът, че след преустановяването на дейността на получателя на помощта в средата на 2013 г. жалбоподателят бил „спечелил значителен брой пазарни дялове на френския пазар“ (вж. т. 33 по-горе), не е подкрепен от никакви доказателства. При всяко положение, дори този факт да се приеме за доказан, жалбоподателят не поддържа, че той би охарактеризирал, съгласно съдебната практика (вж. т. 47 по-горе), особеността на конкурентното си положение спрямо това на конкурентите си. Същото се отнася и за обстоятелството, че макар да е придобил едва 1 % от пазарните дялове на FagorBrandt, този размер се равнявал на размера на помощта, за която се отнася обжалваното решение. Тази констатация е приложима всъщност към всички оператори на пазара.
- 55 Второ, участието на жалбоподателят в процедурата по разглеждане също така не може да създаде презумпция за съществено засягане на пазарното му положение. Всъщност само от участието на жалбоподателя в административното производство не може да се направи извод, че той е процесуално легитимиран (определение от 7 март 2013 г., UOP/Комисия, T-198/09, непубликувано, EU:T:2013:105, т. 27; вж. също така в този смисъл решение от 22 ноември 2007 г., Sniace/Комисия, C-260/05 P, EU:C:2007:700, т. 60), дори и да е изиграл важна роля в това производство, като е подал жалбата, довела до обжалваното решение (вж. в този смисъл решение от 9 юли 2009 г., 3F/Комисия, C-319/07 P, EU:C:2009:435, т. 94 и 95).
- 56 Трето, обстоятелството, че жалбоподателят е бил сред потенциалните приобретатели на получателя през 2001/2002 г., когато последният е бил в производство по несъстоятелност (вж. т. 34 по-горе), е без значение за установяването на способността му, повече от десет години след посоченото производство, да придобие пазарните дялове, освободени при напускането на FagorBrandt, в пропорция, значително превишаваща тази на конкурентите му.
- 57 Четвърто, в крайна сметка без значение е, с оглед на принципа на силата на пресъдено нещо, фактът, че в решение от 14 февруари 2012 г., Electrolux/Комисия (T-115/09 и T-116/09, EU:T:2012:76), Общият съд не е разгледал служебно въпроса за липсата на процесуална легитимация на жалбоподателя, при положение че доводите във връзка с предходната жалба срещу Решение 2009/485 са били според жалбоподателя във всяко отношение сходни с тези във връзка с обжалваното решение, повдигнати в настоящата жалба.
- 58 Всъщност налага се констатацията, че личното засягане на физическо или юридическо лице се преценява към деня на подаване на жалбата и зависи само от обжалваното решение (определение от 29 март 2012 г., Asociación Española de Banca/Комисия, T-236/10, EU:T:2012:176, т. 38). Така силата на пресъдено нещо, с която се ползва решение от 14 февруари 2012 г., Electrolux/Комисия (T-115/09 и T-116/09, EU:T:2012:76), относно законосъобразността на Решение 2009/485, не може да предреша процесуалната легитимация на жалбоподателя по настоящата жалба срещу обжалваното решение.
- 59 При тези условия следва да се приеме, че жалбоподателят не е доказал, че положението му е било съществено засегнато от помощта, за която се отнася обжалваното решение. Подадената от него жалба трябва следователно да бъде отхвърлена като недопустима.

По съдебните разноси

- 60 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да понесе, освен собствените си разноси, и разноските на Комисията, съгласно направените от последната искания.
- 61 В приложение на член 138, параграф 1 от Процедурния правилник държавите членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноси. Поради това Френската република следва да понесе направените от нея съдебни разноси. Останалите встъпили страни следва да понесат също така направените от тях съдебни разноси в приложение на член 138, параграф 3 от Процедурния правилник.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Whirlpool Europe BV следва да понесе направените от него съдебни разноси, както и тези, направени от Европейската комисия.
- 3) Френската република, Electrolux AB и Fagor France SA следва да понесат направените от тях съдебни разноси.

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 22 юни 2016 година.

Подписи